

Након што је Руска Федерација Сирији испоручила оружје, укључив и ракете тзв. “убице носача авиона” [\[1\]](#)

и упутила свој носач типа “Адмирал Кузњецов”, заједно са пратећом групом ратних бродова, САД су

на основу навода независних извора

ка Јордану упутиле одређене јединице повучене из Ирака

[\[2\]](#)

“Неке од јединица армије Сједињених Држава које су напустиле ваздухопловну базу Аин ал-Асад у Ираку прошлог четвртка, нису се вратиле у САД нити у своје базе у Немачкој, већ су пребачене у базе у Јордану током вечерњих часова”. [\[3\]](#) Ову информацију је за “Вашингтон блог” пренео ирачки новински извор у Лондону. Према неким извештајима, стотине страних војника почеле су свој размештај у близини села која се налазе у непосредној близини града ал-Мафрак

на северној граници Јордана. Извори наводе речи анонимног јорданског официра да су стотине војника који говоре енглески примећени у војним возилима између ваздухопловне базе краљ Хусеин и ал-Мафрака, града на само 10

километара

од јорданско-сиријске границе. Ове информације је додатно потврдио Низар Најоуф

радник у краљевском јорданском цивилном ваздухопловству

чија се канцеларија налази у Лондону:

”Најмање један амерички авион који је превозио војно особље слетео је у ваздухопловну базу принц Хасан која се налази око 100 километара источно од ал-Мафрака

.” Осим тога, јордански сајтови су открили да су западни званичници захтевали од јорданског краља да допусти успостављање станице са електронском опремом за шпијунирање,

како би ступили у контакт са високим официрима у сиријској армији и убедили их да изврше војни пуч или макар да пруже оружани отпор режиму.

САД у Сирији опипавају пулс Русији

Пише: Владимир Јевтић

субота, 31 децембар 2011 14:53

Суштина је у томе да Запад, као и у Либији, покушава да подели сиријску армију и да тиме ослаби и евентуално збаци актуелног председника Сирије Башара ал-Асада

’
како би свој утицај прошириле и на Сирију

:

тиме

би стратешки опколили Русију али отворили и могућност за будућу војну претњу Ирану.

Турска улога је такође битна – ова земља снажно подржава тзв. Ослободилачку армију Сирије која се састоји од дезертера који су пребегли из редова регуларне армије и сада се боре против Башаровог режима у борбама које су однеле преко 5000 живота. Борбе које помињемо се још увек воде јужно од Дамаска, престонице Сирије, и по свим извештајима веома су жестоке јер су владине трупе подржане тенковским јединицама.

[\[4\]](#)

Стратфор у свом извештају наводи да је улога Турске веома битна

,

али да је Турцима тешко да у већој мери помогну побуњеницима сунитског порекла, услед бојазни од проблема са Курдима. Дакле, иако је Турска истурено крило НАТО

-а

и од ње се очекује да извршава намере Запада

– и она се сама суочава са унутрашњим проблемима. С друге стране, побуњеници у Сирији су подељени јер се већина њихових упоришта налази на југу ове земље, што Турској отежава било какво пружање помоћи.

[\[5\]](#)

Док Запад заједно са Израелом отворено пружа помоћ побуњеницима у рату у коме је већ одавно постало јасно да сиријска војска не пуца у ненаоружане демонстранте већ да се бори са различитим оружаним групама, Русија се труди да решење остане у оквиру УН. Званична Москва предлаже мировну иницијативу Арапске лиге која би послала посматраче у Дамаск како би се утврдило стварно стање на терену. С друге стране, Русија се оштро противи сваком ембаргу на увоз оружја Сирији

– што је сасвим логично

када се узме у обзир стратешки значај који по Русију има Сирија. На основу овога

можемо да видимо да Руска Федерација

,
поучена примером Либије

,
неће остати пасивна и инертна што би је веома скупо коштало
– у том случају би Русија била и даље принуђена на дефанзиву,
што би се врло лоше одразило по њене виталне националне интересе.

Борбе између регуларне сиријске армије и дезертера, који су основали тзв. Сиријску
ослободилачку армију , настављају
се са све

већим бројем жртава на обе стране. САД и савезници покушавају да новоствореном
организацијом војних пребега уздрмају власт Башара ал-Асада и тако подрију руске
интересе у Сирији, али то неће ићи тако лако као у Либији – јер је сиријска армија
кохезивна војна сила која располаже респектабилним наоружањем и која је одана
актуелној власти. Тешко да ће САД успети да остваре своје циљеве уколико не дође до
већег расцепа и поделе унутар редова саме сиријске армије –
што многи светски аналитичари и прогнозирају
– али Американцима је једино преостало да изнутра покушају да дестабилизују сиријску
власт.

Наведеним размештањем трупа на граници са Јорданом САД покушавају да покажу како
нису одустале од пружања подршке побуњеницима, упркос значајном руском војном
присуству . Тешко да ће поменуто
присуство америчких трупа значајно помоћи снагама које се боре против регуларне
сиријске армије јер је сасвим јасно да,
сада када Сирија има пуну подршку Москве

–
што је Руска Федерација недавно потврдила слањем бродова у ову земљу и по неким
изворима слањем значајне количине наоружања

–
САД неће и не могу да покушају било какву интервенцију

,
осим уколико не желе да се сукоб прошири ван граница Блиског истока и запали читав
свет.

Морамо да узмемо у обзир и Иран, који представља значајну регионалну силу на коју се
режим Башара ал-Асада може ослонити. Услед тога ,
Американци

,

САД у Сирији опипавају пулс Русији

Пише: Владимир Јевтић
субота, 31 децембар 2011 14:53

у сарадњи са израелском обавештајном службом

у Ирану стварају шпијунску мрежу, подржану шпијунским беспилотним летелицама које Иранци успешно обарају

[6]

и која трпи последице

[7]

али то је за сада једини начин на који САД могу да угрозе Иран. САД су несумњиво изненађене оваквим чврстим ставом Русије по питању Сирије и једино им је остало да, осим изазивања поменутих унутрашњих немира и поделе у сиријској војсци

преко Сирије опипавају пулс Руској Федерацији како би увиделе како ће она реаговати када на ред буду дошле и остале земље које спадају у интересну сферу Москве.

Што се јавности у самој Сирији тиче, она је поприлично подељена – што, морамо рећи, представља последицу успешне политике Запада “завади па владај”. Како јављају бројни извори

у Дамаску и Алепу одржане су демонстрације подршке влади Сирије

на којима су учесници осудили спољашње мешање у унутрашње ствари земље. С друге стране, у трећем по величини сиријском граду и њеном индустријском центру Хомсу на улице је изашло више од 200 000 присталица опозиције. Демонстранти су,

како извештава ИТАР-ТАСС

узвикивали паролe против Лиге арапских земаља која

наводно

не предузима акције против владајућег режима.

[8]

Дакле, САД, Израелу и НАТО-у не преостаје ништа друго осим да се ослоне на Сиријску

ослободилачку армију, тј. на јединице побуњеника, али питање је колико ће се они још дуго моћи супротстављати снажној регуларној сиријској армији. Америчко војно присуство у Јордану не представља ништа друго осим потеза који може пружити моралну подршку побуњеничким трупама, тако да не можемо да говоримо ни о каквој војној интервенцији. Оно на шта Америка мора да рачуна јесте пораст незадовољства међу сиријским народом и понављање либијског сценарија, као и евентуалног грађанског рата који се може десити тек уколико се сиријска војска потпуно распадне

што је тешко очекивати. У сваком случају

све очи су упрте у Сирију јер је сасвим познато ко је кривац за тренутне жестоке сукобе у овој земљи. Можемо само да се надамо миру и стабилизацији прилика у Сирији и да очекујемо да ће се тзв. арапско пролеће

иницирано од страног фактора

успостављањем реда и стабилности и окончати у овој земљи.

[1] <http://www.rts.rs/page/stories/ci/story/2/>

[2] <http://newscastmedia.com/blog/2011/12/14/u-s-troops-reportedly-in-jordan-in-preparation-for-syrian-attack/>

[3] <http://www.washingtonsblog.com/2011/12/are-us-troops-deploying-on-the-jordan-syrian-border.html>

[4] <http://www.informationclearinghouse.info/article29960.htm>

[5] http://www.youtube.com/watch?v=tfjkPpo09OE&feature=player_embedded#!

САД у Сирији опипавају пулс Русији

Пише: Владимир Јевтић

субота, 31 децембар 2011 14:53

[6] http://www.vidovdan.org/index.php?option=com_content&view=article&id=21965%3A2011-12-04-17-39-17&catid=48%3Avesti&Itemid=68

[7] http://edition.cnn.com/2011/12/17/world/meast/iran-spy/index.html?hpt=hp_t3

[8] <http://serbian.ruvr.ru/2011/12/17/62390037.html>